

Nəsilləri böyütdü şeirlərilə. Balalar ata-ana oldular, Rafiq babanın şeirləri qocalmadı. Elə böyüklər də oxuduqca şən, xoşbəxt uşaqılıq illərinə döndülər.

Əliyev Rafiq Yusif oğlu 1950-ci il yanvarın 2-də Qubadlı rayonunun Çardaqlı kəndində, müəllim ailəsində doğulub. Orta məktəbi doğma rayonunda bitirib. Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin filologiya fakültəsində dilimizin qanunlarını öyrənib. Sumqayıtda müəllim işləyib.

1985-ci ildən 1992-ci ilədək «Göyərçin» jurnalında şöbə müdiri, 1996-cı ilədək məsul katib işləyib. Bir il televiziyada çalışıb. 1997-ci ildən «Göyərçin» jurnalının baş redaktorudur.

Rafiq Yusif oğlu orta məktəbdən yazmağa başlayıb. 1966-cı ildən mətbuatda şeirləri, məqalələri dərc olunub. Çoxlu mahnı mətnlərinin, elmi-publisistik məqalələrin müəllifidir. Son illər tərcümə ilə məşğuldur: F.Q.Lorkanın, C.Bayronun, P.Şyuttun, H.Y.Hanzenin, U.Hannın və digərlərinin şeirlərini, dünya uşaq ədəbiyyatı nümunələrini dilimizə tərcümə edib.

Əsərləri əsasında «Qəm karvanı», «Bütün Azərbaycan əsgər olmalı» teletamaşaları çəkilib.

Onlarla kitabı çap olunan şair, yazıçı, tənqidçi Rafiq Yusif oğlu 1986-cı ildən Azərbaycan Yazıçılar İttifaqının üzvü, «İlin ən yaxşı kitabı», «Vətən», «Qızıl qələm», «Araz» və s. mükafatların laureatıdır.

Sənə Rafiq babanın dəryadəniz yaradıcılığından kiçik bir hissəni təqdim edirəm.

Bir qutu şokoladın nağılı

Bir gözəl xanım məni mağazadan aldı, kağıza büküb qoltuğuna vurdu. Onun yanındakı balaca, toppuş uşağı görəndə sevindim. Düşündüm ki, yaqın, məni bu yeyəcək. Uşağın ağappaq, xırdaca dişlərini öz bədənimdə hiss etdim. Canıma xoş bir gizilti yayıldı.

Ancaq... anası qutunun üstünə bükülmüş kağızı açmağa da icazə vermədi.

Gecə o uşaqgildə, servanın içində qaldım. Bura mağazadan da pis imiş. Havasızlıqdan ürəyim sıxıldı. Ancaq necə oldusa, mürgüyə daldım. Yuxumda o uşağın ağappaq, xırdaca-xırdaca dişlərini gördüm...

Yuxum yarımçıq qaldı. Həmin xanım servantın qapısını açdı, məni götürdü. Oğlu da onun yanında idi. Elə qəşəng geyinmişdi ki...

Onlar getdilər, getdilər, yaraşığı bir binanın yanına çatdılar. Burada o qədər uşaq vardı ki... Sən demə, həmin bina uşaq bağçası imiş.

Məni mağazadan alan xanım başqa bir xanımla — tərbiyəçi ilə görüşdü, hal-əhval tutdu. Balaca isə uşaqlara qoşuldu. Anası məni müəllimin stolunun üstünə qoydu: «Çay içərsiz», - dedi.

Müəllim nazlıca-nazlıca cavab verdi:

- Nə zəhmət çəkirsiz?

Mənim onsuz da qara olan bədənəm bir az da qaraldı. Fikirleşdim ki, daha o inci dişlər mənim qismətim deyilmiş.

Həmin xanım xudahafizləşib çıxdı. Müəllim də onu yola salmağa getdi.

Elə bu an həmin balaca oğlan üstümə cumdu. Bir göz qırpımında qutumu açdı, şokoladları bir-bir uşaqlara payladı. Axırındakı şokoladı öz ağzına basanda tərbiyəçi qayıtdı. O, acıqlı idi.

Uşaqlarınsa heç nə vecinə deyildi. Hamı şirin-şirin şokolad yeyirdi. Mən də sevindim. Çünki yuxum çin çıxmışdı...

Rafiq Yusif oğlu

Kitabxanaçı

Məni bura çəkir qəlbimin səsi,
Kitab qalmayıbdır oxumağa da.
Sən bu kitabların nadir nüsxəsi,
Həsərətəm cildinə toxunmağa da.

Bəlkə, kiminçünse heçdir bu gövhər,
Gözümə göz yetir, o duyur səni.
Qədrini bilməyən ayrı bəxtəvər,
Bəlkə də, candərdi oxuyur səni...

Dilimizin sözləri

Elin də tarixi var,
Dilin də tarixi var.
İgid odur, xalqının
Keçmişindən
Söz açar.
Dil — tükənməz xəzinə,
Məna — kilid,
Söz — açar.
Söz ləpədir, dalğadır,
Dil ümmandır, dənizdir.
Dilimizin sözləri
Müqəddəsdir, əzizdir.

Sözün hər çalarında
Həyatın sehri vardır.
Söz babaların bizə
Qoyduğu yadigardır.
Halal ocağımızda
Közü qorumalıyıq.
Sözü yaşatmalıyıq.
Sözü qorumalıyıq.
Kim ki sözü unutdu,
O, həyatda uduzdu.
Söz — dil kəhkeşanında
İşıq saçan ulduzdur!

Təbiətin dörd keşikçisi

- Gülləri, çiçəkləri
Niyə qəmgin edirsən?
Səndən ki doymamışıq,
Bahar, hara gedirsən?
- Gedirəm ki, Yay gəlsin,
Qızlar çıxsın yamaca.
Çimərliklər, yaylaqlar
Qərubsəyib yamanca.
Ələnsin çölə, düzə
Günəşin nur işığı.
Buz bağlamış dağların
Açılısın qırışığı.
- Təzə qızıb canımız,
Hara gedirsən, a Yay?
- Gedirəm, Payız gəlsin
Əlində yüz sovqat, pay.
Qızillansın ağaclar,
Meşə kövrəlsin bir az.
Həmişə deyib-gülmək,
Çalib-oynamaq olmaz.
- Saralmış yarpaqları
Hey yığıb, yığışdırıb,
Payız, hara gedirsən?
- Astanada Qış durub...
Gedirəm ki, o gəlsin,
Hər yana qar ələsin.
Təbiəti ağappaq
Bir örtüklə bələsin.
Torpaq yorulub yaman,
Dincəlməkçün gələn yaz,
Qar yorğanın altında
Yatıb dincəlsin bir az.
- Ay Qış, hara gedirsən?
Sorusub köks ötürdüm.
- Gedirəm, Bahar gəlsin,
Mən növbəti bitirdim...
Bahar, Yay, Payız və Qış -
Biz dörd qardaş, dörd fəsil,
Keşiyini çəkirik
Təbiətin müddəsil...